

de fleste Restaurationer, som have anskaffet sig en saadan Musiker, at lade ham gaa for dette ubetydelige Beløbs Skyld, det vil sikkert meget hurtigt tjenes ind. De ville risikere langt mere end 50 Øre ved at afskedige ham, det er der ingen Tvivl om, og af den Grund kan jeg fremdeles fastholde min anbefaling til dette Ting om at stemme imod de Ændringsforslag, der ere fremsatte. De sigte jo paa, at man skulde skaane disse Forretninger med een Musiker. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) i hans Betragtning af det Synspunkt, der haves for Øje med disse Ændringsforslag, nemlig at det skulde være til Fordel for Musikerstanden. Jeg tror, at det ærede Medlem fra Frederiksværk har fuldstændig Ret i, at dette er et Fejlsyn, der vil risikeres meget mere for Musikerstanden derved, at disse smaa Orkestre reduceres for at faa skattefrie Orkestre i Stedet. Det vil være en meget større Skade, der tilføjes Musikerstanden, end det, at man overhovedet har indført denne Beskatning.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Grønborg) har ogsaa ved denne Lejlighed ligesom ved tidligere Behandlinger her i Tinget fremhævet, at fordi her er lagt en Skatteevne for Dagen, burde man ikke straks kaste sig over den. Det ærede Medlem anførte, at ved at spise og drikke er der ogsaa lagt en Skatteevne for Dagen, og ved det at bo i store og elegante Boliger er der ogsaa lagt en Skatteevne for Dagen, men det beskatter man alt sammen ikke. Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) har paa en lignende Maade fremdraget, hvorfor vi ikke havde Skat paa Bøger. Jeg kan ikke forstaa de ærede Medlemmer, thi er her ikke Skat her i Landet paa Spise og Drikke? Jeg har ikke vidst bedre, end at vi i Toldloven have en Beskatning af Øl og Vin og Spiritus o. s. v., og at der er lagt Skat paa Spise og Drikke. Og er der ikke Skat her i Landet paa Boligen? Baade kommunale og statslige Bygningsafgifter ramme Boligen, og disse gaa for en stor Del ud paa netop at ramme dem stærkere, hvis Skatteevne lægger sig for Dagen ved en stor og flot Bolig. Og er her ikke Skat her i Landet paa Bøger? Ganske vist er der ikke Skat paa Bøger i almindelig Forstand, men paa Luksusbøger med særlig prægtige Billeder og særlig pragtfuld Indbinding beskatter man ogsaa Luksusforbruget. For saa vidt det lægger sig for Dagen i en meget pragtfuld Bogsamling, naar Bøgerne ere af udenlandsk Tilvirk-

ning, beskatter man Forbruget, saa en Skat af den Art er ikke helt ukendt her til Lands.

Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) ogsaa i høj Grad omtalte Spørgsmaalet, om der ikke er en Uretfærdighed i Beskatningen derved, at meget kostbare Fornøjelser ikke ere Genstand for Beskatning, og at meget store Luksusforbrug ikke ere Genstand for Beskatning, kan jeg dertil svare, at i denne Skattelov kunde en Rejse til Ceylon ikke optages som Skatteobjekt, men hvis det ærede Medlem kunde finde paa, hvorledes man kan beskatte Luksusudgifter af denne Art, vilde jeg gerne være med — under alt fornødent Forbehold over for, hvorledes det hele blev indrettet — til at beskatte saadant Luksusforbrug, fordi jeg er enig i, at der herved er lagt en stor Skatteevne for Dagen, og at den ikke rammes og udnyttes ved de nuværende Skattelove. Men Spørgsmaalet er hvorledes. Der er ingen Tvivl om, at det ikke kan komme ind under denne Lov, og det kan ikke være nogen Anke mod denne Lov, at den ikke har optaget en Beskatning af et saa stort Luksusforbrug.

Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds udtalte sig, som om denne Skattelov vilde ødelægge Folkesangen i Danmark, kan jeg heller ikke følge ham der. Jeg kan ikke se, at det paa nogen Maade kan siges, at Hartmann, Weyse og Gade ikke mere ville lyde i samme Udstrækning som tidligere. Det staaer dog Nationen aabent fremdeles at synge og spille disse folkelige Melodier i deres Hjem, i Foreninger, i Skoven og rundt omkring, hvor det har større Betydning end i Beværtningshaver, jeg tror ikke, at disse ere de bedste Steder at fremføre saadanne klassiske Tonekunstnere som Hartmann, Weyse og Gade.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) var meget stærkt inde paa at tale om den Nedværdigelse, det skulde være for Staten at opkræve en saadan Skat, og talte om, at Staten maatte komme med Tiggerposen til Mester Jakel og til Beværtningerne og sige: Paa Grund af det dilettantiske finansielle Styre, vi have haft i den sidste halve Snes Aar, ere vi komne i en saadan Tilstand, at vi maa bede om 50 Øre pr. Aften, naar I have en Musiker. Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem kan komme med en saa dilettantisk Kritik af de finansielle Forhold, det forekommer mig dog, at det er for alvorlig en Sag, og det forekommer mig, at man paa ingen Maade er berettiget til at sige, at de